

λαμπροῦ διδακτορικοῦ πτυχίου. Τῷ 1856 ἐπανελθὼν εἰς Ἀθήνας καὶ ἀριστεύσας εἰς τὰς πρακτικὰς αὐτοῦ ἐξετάσεις διωρίσθη τῷ πρῶτον καθηγητῆς τῆς πλαστικῆς ἀνατομίας ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ καὶ ἐγένετο ὑψηλῆς τῆς χειρουργίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ. Ἐν ἔτει 1864 προήχθη εἰς ἑκτακτον καθηγητὴν, μετὰ πολλὴν δ' εὐδοκίμῳ ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, διεδέχθη τὸν ἀποθανόντα καθηγητὴν τῆς χειρουργίας καὶ διευθυντὴν τῆς χειρουργικῆς κλινικῆς Ὀλύμπιον, γενόμενος τῷ 1870 τακτικὸς καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου. Τὴν χειρουργικὴν κλινικὴν παρέλαβεν ὁ **Φ. Ἀρεταῖος** ὅπως ἀσημον καὶ μικρὰν, νύτῃσιν δὲ νὰ ἴδῃ αὐτὴν ἀκμάζουσαν καὶ προαγομένῃν εἰς ὑψίστην περιωπὴν ὑπὸ τὴν διαπρεπῆ αὐτοῦ διεύθυνσιν. Τὸ 1865 ἐγένετο ὁ **Φ. Ἀρεταῖος** Ἰατροσύνηδος, διατελέσας τοιοῦτος μέχρις ἐσχάτων, τῷ δὲ 1879 — 1880 ἐξελέγη πρόεδρος τοῦ ἔθνικοῦ Πανεπιστημίου. Ὡς συγκλητικὸς ἐπὶ πολλὰ ἔτη παρέσχε περιφανεῖς ἐκδουλεύσεις καὶ πολυτίμως συνετέλεσεν εἰς τὴν πρόοδον τοῦ παρ' ἡμῖν ἔθνικοῦ καθιδρύματος.

ΤΗ ΦΙΛΤΑΤΗ ΜΑΡΙΚΑ, ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΔΙΣΙΟΙΣ ΑΡΡΑΒΩΣΙ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΝ

Λάβε τὰ ἄνθη, κόρη μου! εἶν' ἔμβλημα ἀγάπης,
εἰς τὴν ὅποιαν χρεωστεῖς τὸ ἔαρ τῆς ζωῆς,
ἐβλάστησαν ὅπως καὶ σὺ ἐντὸς πλουσίας νάπης,
κ' ἐκ τῆς αὐτῆς ἐτρόφῃσαν δημιουργοῦ πνοῆς.

Ὡς σέ, καὶ ταῦτα ἔθαλψεν ἡ μητρικὴ ἀγκάλη
καὶ τὰ ἐθώπευσε φαιδρὰ ἢ αὔρα τ' οὐρανοῦ,
ὅπως εἰς σέ, καὶ εἰς αὐτὰ ἀκτὶς φωτὸς ἐστάλη
ἐκ τοῦ αὐτοῦ τῆς κτίσεως ἀειλαμποῦς φανοῦ.

Ἄλλ' ἂν τὸ ἄρωμα κοινὸν κ' ἡ λάμψις τῶν χρωμάτων
κ' ἡ χάρις ἡ μεθύουσα διάδημα κοινόν,
ἂν εἶν' ἀντιπαράστασις μυχίων αἰσθημάτων,
δῶρον ἀγάπης, — ἔρωτος, σοργῆς ἐρατεινόν,

εἶν' ἄνθη, εἶν' ἐφῆμερα, σὺ δὲ μοι, κόρη, θάλλεις
ὡς δάφνη παρὰ τὰς πηγὰς ναμάτων ὀροσερῶν,
κ' ἐλπίζω εἰς τὴν θαλπωρὴν συζυγικῆς ἀγκάλης
πῶς θὰ τηρήσῃς τὴν τρυφὴν τῶν παιδικῶν καιρῶν.

Ἀθήρησι 27 Νοεμβρίου 1888.

† ΘΕΟΔΩΡΟΣ Γ. ΑΦΕΝΤΟΥΛΗΣ

Σ. Δ. Π. Σ. Πλὴν τῶν ἄλλων ἀνεκδότων ποιημάτων τοῦ ἀειμνήστου **Θ. Ἀφεντούλη**, ἅτινα κοσμοῦσι τὸν παρόντα τόμον τῆς «Ποικίλης Στοῆς» καὶ ἕτερος ἐγ-